

Διάλεξη 9

A. Περαιτέρω χρήση αποτελεσματικά

για τον φοβικό όριον σίου ειδικότητας

από τον γεωμετρικό όριον

B. Προετοιμασία για την εξαγωγή του

αναγωγικού όριου του ορίου, και

διατύπωση του ορίου.

Διάλεξη 9

Α εθιμοί κρημείων κριών αν διαφόροισι τριβού ο
οποιος διευκολύνει σε κατόπις περιπτώσεις τη διακρίβωση

α, είναι
η (x_n)
β - αν είναι το
είναι το όριο;

Α. Περισσότερα σημεία αυτοαξέβηστα για τον
δοσμένο ορίων που προκύπτουν από τον γεωμετρικό
ορίων:

Λήμμα [Σύχνη κ' φραγή] Αν n (x_n) είναι
ωχμύουσα, τότε είναι κ' φραγή.

[δηλ. σύχνη $\Rightarrow$ φραγή]

Απόδειξη. Έστω ότι $x_n \rightarrow l \in \mathbb{R}$. Τότε για $\varepsilon = 1$
 $x_n \in (l-1, l+1)$ $\forall n \in \mathbb{N}$ εκτός από πεπεσμένο
πλήθος όρων (γιατί;). Αυτό συνεπάγεται
ότι $|x_n| < \max(|l-1|, |l+1|) \forall n \in \mathbb{N}$ εκτός
σταθερού πλήθος όρων. Οπότε n (x_n)
έχει σταθερό φραγή, και συνεπώς φραγή.
(γιατί;) $\square$

* Επαρκώς αν για αναφορικά ένα όριο τότε είναι αναγκαία φραγή. (φραγή αναγκαία για τη σύγκριση)

* Πρόσχη: το αναίτιο δεν ισχύει, ΤΕΧ.

οι αναλλοίβουσες είναι φραγμένες οφεί να συζητή-
νουμε. (αν ισχύει τότε σύγκριση ή φραγή θα ήταν
ισοδύναμες έννοιες, & η φωνή μας θα ήταν ευκο-
λύτερη!)
ΕΠΙΠΛΗΡΩΣ: σύγκριση $\Rightarrow$ φραγή
φραγή $\nRightarrow$ σύγκριση

* Το γνήσια είναι πολύ επιβουλητικό στον λογικό
αίτιον ως εξής: (συμφέρει από την σύγκριση ότι

$$A \Rightarrow B \Leftrightarrow (\text{όχι } B \Rightarrow \text{όχι } A)$$

σύγκριση $\Leftrightarrow$ φραγή

Το γνήσια είναι ισοδύναμο με το:

Αν η αχό γη φραγείν τότε αποδείχεται!

κ' είναι λογής φορές 'ευκολότερο' να δείχνουμε
την κη φραγή. Πχ. Συζητήστε την

$(0, 1, 2, \dots, n, \dots)$ που είναι κη φραγή

$(\Rightarrow$ εστιάζοντας χωρίς να χρειάζονται οι συ-
ζητήσεις για τα όρια που δίνουμε σε αυτό το
σταθερά σταθερά)

Λήμμα [Σύγκριση κ' σύγκριση] Έστω ότι $x_n \rightarrow \lambda$,
κ' η $(y_n) \stackrel{\text{β.π.}}{=} (x_n)$. Τότε $y_n \rightarrow \lambda$.

Απόδειξη. Έστω $\epsilon > 0$. Τότε επειδή $x_n \rightarrow \lambda$,
 $x_n \in (l-\epsilon, l+\epsilon)$ ήκειν εκτός από πεπερασμένο
σημείο όρων. Επειδή επίσης $x_n \neq y_n$ για
στερεωμένο πλήθος από η $\Rightarrow y_n \in (l-\epsilon, l+\epsilon)$
ήκειν εκτός από πεπερασμένο σημείο όρων.

Το αποτέλεσμα έπεται ειδική το ε επιχείρησε
 αυθαίρετα. $\square$

* Το ημίγειρο βασισμένα με την διαπίστωση ότι
 το $\omega_{x_n \rightarrow l}$ δεν εξαρτάται από κανένα
 συγκεκριμένο σημείο άρα και αυθαίρετα.

Επιλέγουμε π.χ. αν η (y_n) είναι άγνωστη
 για $n = 0, \dots, 10^8$, αλλιώς $y_n = \frac{1}{n+1}$ $\forall n > 10^8$

τότε μπορούμε να διασέβε βέβαια ότι $y_n \rightarrow 0$

(γιατί;)

$$(y_n) = (j, j, \dots, j, \frac{1}{10^8}, \frac{1}{10^8+1}, \frac{1}{10^8+2}, \dots, \frac{1}{n+1}, \dots)$$

$$(y_n)_{\text{β.π.}} = (\frac{1}{n+1}), \frac{1}{n+1} \rightarrow 0 \quad n > 10^8$$

ημίγειρο [διόρθωση και διόρθωση II]. Έστω ότι

$x_n \rightarrow \underline{l_x}^{\in \mathbb{R}}$ κ' $y_n \rightarrow \underline{l_y}^{\in \mathbb{R}}$, εφόσον $x_n \leq y_n \quad \forall n \in \mathbb{N}, *$

τότε $\underline{l_x} \leq \underline{l_y}$. (δίνεται αν $x_n \geq y_n \quad \forall n \in \mathbb{N} \Rightarrow \underline{l_x} \geq \underline{l_y}$)

(* η λέξη βικείο έχει κυριαρχία μεταβί των αυθαίρετων
 μεταφέρεται ως ουσίωτομη έχει κυριαρχία μεταβί των
 ορίων τους)

Απόδειξη. Έστω ότι $l_x > l_y$ ✓ $\Rightarrow \varepsilon := l_x - l_y > 0$.

Τότε $(l_x - \varepsilon/2, l_x + \varepsilon/2) \cap (l_y - \varepsilon/2, l_y + \varepsilon/2) = \emptyset$,
 $\Leftarrow I_{x,\varepsilon}$ $\Leftarrow I_{y,\varepsilon}$

αυ $z \in I_{x,\varepsilon}$, $w \in I_{y,\varepsilon}$ αναγκαστικά $z > w$.

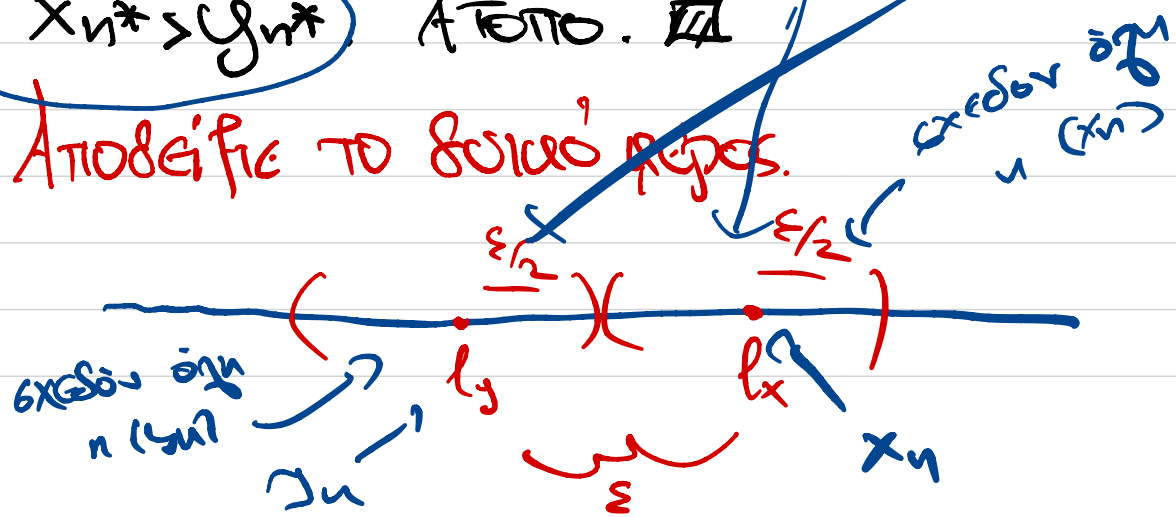
Επειδή $x_n \rightarrow l_x \Rightarrow x_n \in I_{x,\varepsilon} \forall n \in \mathbb{N}$ είναι από πεπερασμένο σύνολο όρων.

Επειδή $y_n \rightarrow l_y \Rightarrow y_n \in I_{y,\varepsilon} \forall n \in \mathbb{N}$ είναι από πεπερασμένο σύνολο όρων.

$\exists n^* \in \mathbb{N} : x_{n^*} \in I_{x,\varepsilon}$ ή $y_{n^*} \in I_{y,\varepsilon}$

Οπότε $x_{n^*} > y_{n^*}$ ✓ ΑΠΟ. ΠΑ

Άσκηση. Αποδείξτε το δεύτερο μέρος.

(Προσοχή: Το λήμμα επιτρέπει να $x_n < y_n$ να είναι αλλιώς $l_x = l_y$)

Πόρισμα Έστω $x_n \rightarrow l_x$ κ' $\exists c \in \mathbb{R}$: $(x_n \leq c \ \forall n \in \mathbb{N})$

Τότε $l_x \leq c$. ($l_x \leq c$)

Απόδειξη. Έστω $(y_n) := (c, c, \dots, c, \dots)$. $\forall n \in \mathbb{N}$

$y_n \rightarrow c := l_y$. (γιατί;). Από το προηγούμενο

λήμμα (την ίδια ερώτηση) έχουμε ότι $l_x \leq l_y = c$. $\square$

Άσκηση. Είναι δυνατόν αλληλοδιακ' y_n αλληλοδιακ' όρους να έχει σημειωμένο όριο; (Μας δίνει πληροφορία για το ποιο όριο να βρούμε του το όριο)

Άσκηση. Το λήμμα [Δύοημιση ή Δύοημιση II] να εφαρμοστούμε να ισχύει αν η σύγκλιση των (x_n) κ' (y_n) είχε σχεδόν στατού;

B. Προετοιμασία για την διατύπωση του αναλυτικού ορίσματος.

* Παρατηρήσαμε ότι ο γενικευμένος ορισμός, αν και αυστηρός δεν είναι, ευκολότερο να μας παρέχει πληροφορία π.χ. για το ποιο όριο της αλληλοδιακ' εργαζόμαστε εμείς

οποίου διασείνεται. Αυτό θα ήταν επιβλαβές στην
 περαιτέρω ανάπτυξη του γαλακτού. Θα προσπαθήσου-
 με να μεταγράψουμε τον ορισμό χρησιμοποιώντας
 αναλυτικούς όρους (ανισότητες, $\forall, \exists, \infty$)

Θα πρέπει να υμνάμε τις εφής αναδιατυπώσεις:

Τελετηρικός Op.

Λειτουργικές Συμπερι

* Ανοικτό διάστημα με κέντρο
 το l (δεδομένο) του
 κέντρου αυτό προσεγγίζεται
 από την ευθεία του $\epsilon > 0$. $\rightarrow \epsilon > 0, (l-\epsilon, l+\epsilon)$

* Διάστημα που είναι ίδιο με
 ανοικτό διάστημα με κέντρο το l . $\rightarrow \forall \epsilon > 0$

* Ο μικτός όρος της ευχρησίας
 βρίσκεται στο εν λόγω διάστημα
 $x_n \in (l-\epsilon, l+\epsilon)$ $\rightarrow |x_n - l| < \epsilon$
 $\rightarrow \exists y \in \mathbb{R}: |y - l| < \epsilon$

* Ίσως όρι οι όροι της ευχρησίας
 ανήκουν στο εν λόγω διάστημα $\rightarrow \exists n^* \in \mathbb{N} : |x_n - l| < \epsilon$
 $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_n, \dots, x_{n^*}, \dots)$
 $x_n \geq n^*$ οποιοι όροι των x_n είναι μεγαλύτεροι από το n^* ανήκουν στο $(l-\epsilon, l+\epsilon)$

Αυτό ισχύει επίσης:

* αν x_n είναι η ακολουθία βρίσκεται στο $(l-\varepsilon, l+\varepsilon) \Rightarrow$ θα υπάρχει όρος τέτοιος ώστε όλοι οι όροι εκτός αυτών κ' είντα βρίσκονται στο $(l-\varepsilon, l+\varepsilon) \Leftrightarrow \exists n^* \in \mathbb{N} : \forall n \geq n^*$

↓
επισημαίνεται
τον όρο

* αν $\exists n^* \in \mathbb{N} : \forall n \geq n^*$ τότε οι όροι που δεν βρίσκονται στο $(l-\varepsilon, l+\varepsilon)$ είναι το πολύ οι $x_0, x_1, \dots, x_{n^*}$ που συνηθισμένα πεπεραδώς τηλός.

* Το τηλός των όρων που $\forall n^*$ είναι συνείρηση $\rightarrow$ του ε , $n^*(\varepsilon)$.
βρίσκονται εκτός υπάρχει να εξαρτάται από το διάστημα

Όποτε συνηθισμένα τα χρησιμοποιούμε έχουμε:

Ορίσμε [Αναγκασμός] Όριου. Το $l \in \mathbb{R}$ θα είναι το

όριο της (x_n) αν $\forall \varepsilon > 0, \exists n^*(\varepsilon)$:

$$\forall n \geq n^*(\varepsilon) : |x_n - l| < \varepsilon$$

□